

A Pécsi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.II.79/2024/11. szám

A Pécsi Ítéltábla Pécsen, a 2024. évi december hó 13. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság a kábítószer-kereskedelem büntettének kísérlete miatt **Terhelt1** ellen indított büntetőügyben a Pécsi Törvényszék 17.B.30/2024/25. számú ítéletét akként változtatja meg, hogy a vádlott büntetését 3 (három) év szabadságvesztésre és 3 (három) év közügyektől eltiltásra enyhíti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámítja az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is.

I n d o k o l á s

I.

- [1] A Pécsi Törvényszék a 2024. évi augusztus hó 29. napján kelt 17.B.30/2024/25. számú ítéletében Terhelt1 vádlottat a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 176. § (1) bekezdésének III. fordulatában meghatározott és a (3) bekezdés szerint minősülő társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének kísérlete miatt 6 év szabadságvesztésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani azzal, hogy abból legkorábban a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Döntött az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről is.

- [2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.
- [3] A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség az átiratában és a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján is az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.
- [4] A vádlott és védője a nyilvános ülésen az általuk bejelentett jogorvoslati kérelmekkel egyező tartalommal szólalt fel.

[5] **II.**

- [6] A bejelentett fellebbezések a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 583. § (3) bekezdés a) pontjában írt jogorvoslati kérelmeknek feleltek meg, melyek kizárólag a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseket kifogásolták. Ilyen körülmények között a másodfokú bíróság – figyelemmel a Be. 590. § (3) bekezdésében írtakra – az elsőfokú bíróság ítéletének csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetve részét bírálta felül; oly módon, hogy a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította és az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát nem vizsgálta.
- [7] Mindez azonban nem képezte eljárásjogi akadályát annak, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének a vádlott korábbi elítélésére és a büntetése kiállítására vonatkozó adatokat tartalmazó részét korrigálja. Az állandó bírói gyakorlat szerint a személyi körülmények tényei, valamint a korábbi büntetések adatai nem részei a tényállásnak. Az ún. korlátozott felülbírálat során érinthetetlennek ezért kizárólag az ügydöntő határozatban foglalt történeti tényállás, illetőleg a személyi körülményekre vonatkozó azon tények tekintendők, melyekre nézve a bíróság bizonyítást folytatott le (*BH 2015.30. és BH 2022.34. III. pont*).
- [8] Ennek megfelelően megállapította, hogy Terhelt1 vádlottat a Bajai Városi Bíróság a 2004. május 7-én jogerőre emelkedett 12.B.118/2004/2. számú ítéletével 2 rendbeli lopás büntette és lopás vétségének kísérlete miatt ítélte 5 hó börtönre, melynek végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette.
- [9] Terhelt1 vádlottat a Kecskeméti Városi Bíróság 5.B.1776/2007/21. számú, illetve a Bács-Kiskun Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság 1.Bf.242/2009/16. számú határozatával kiszabott 2 év börtönbüntetésből 2013. szeptember 21-én bocsátották feltételes szabadságra, mely 2014. szeptember 20-án letelt. Büntetését 2014. március 23. napjával kell kitöltöttnek tekinteni.
- [10] A felülbírálat korlátozottsága ellenére is – a Be. 590. § (5) bekezdése értelmében – vizsgálni kellett azon ún. abszolút eljárási szabályok megtartását, melyek megsértése a Be. 607. § (1) bekezdése, illetve a Be. 608. § (1) bekezdése értelmében, valamint a lényeges kihatással bíró és a másodfokú eljárásban nem orvosolható ún. relatív eljárási szabályok érvényesülését, melyek sérelme a Be. 609. § (1) bekezdése alapján az ítélet hatályon kívül helyezéséhez vezet, illetve ezen túlmenően a bűnösség megállapítására és a bűncselekmény minősítésére vonatkozó ítéleti rendelkezések törvényességét. A felülbírálat – a Be. 590. § (7) bekezdés értelmében hivatalból – kiterjedt az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekre is.
- [11] Az ún. korlátozott fellebbezésre tekintettel a másodfokú bíróság különös gondossággal vizsgálta a Be. 608. § (1) bekezdés g) pontjában foglalt abszolút hatályon kívül helyezési ok esetleges fennállását. E szerint a másodfokú bíróság nem ügydöntő végzéssel hatályon kívül helyezi az elsőfokú bíróság ítéletét és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasítja, ha az ítélet

szóbeli indokolása során elhangzott és az írásba foglalt ítélet tényállási elemei a bűncselekmény minősítését befolyásoló mértékben térnek el egymástól, és a fellebbezést a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be vagy az eltérés a Be. 584. § (2) bekezdése szerinti fellebbezés esetén a fellebbezéssel nem érintett cselekményre vonatkozik.

- [12] A vármegyei főügyészség az elsőfokú bíróságra 2024. május 29-én érkezett beadványában a vád tárgyává tett cselekmények leírását azzal egészítette ki, hogy Terhelt1 vádlott a lefoglalt kábítószer a Delon nevű személy közreműködése nélkül is forgalomba kívánta hozni. Mindez azért bírt jelentőséggel, mert ha a vádirat nem tartalmazta volna a vádlott ismerésének közbenjárásától függetlenül fennálló kábítószer forgalomba hozatali szándékát, akkor a konkrét személyhez és időponthoz kötődő áruba bocsátás vádlotti akaratelhatározáson nyugvó elmaradása a Btk. 10. § (4) bekezdés a) pontja szerinti önkéntes elállásnak minősülhetett volna, mely a Btk. 10. § (5) bekezdése folytán mindössze az ún. maradék bűncselekmény – a kábítószer birtoklásának büntette – megállapíthatóságát vonhatta volna maga után.
- [13] Az ügyész a vádbeszédben azonban az e kiegészítéssel módosított vádat tartotta fenn, és az elsőfokú bíróság ítéletének szóbeli indokolása is azt tartalmazza, hogy a megállapított tényállás a vádirati, illetve a vádkiegészítésben foglalt tényállással egyezően került megállapításra.
- [14] A Be. 549. § (3) bekezdése értelmében az indokolás lényegének részeként a bíróság által megállapított tényállás lényegét is ismertetni kell, azonban a bíróság ebben a körben a vádirati tényállástól eltérő tényállási elemek megjelölésével is teljesítheti az indokolási kötelezettségét. Miután ilyen eltérő tényállási elemekre az elsőfokú bíróság nem utalt, ebből is megállapíthatóvá vált, hogy a szóbeli indokolással érintett tényállás alapjául a kiegészített vádirati tényállás szolgált.
- [15] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás azonban a vád tárgyává tett cselekmények vádirati leírásától több pontban – köztük a vádlottól lefoglalt kábítószernek a Delon nevű személy közreműködésétől független forgalomba hozatali szándéka tekintetében – némileg eltér.
- [16] A másodfokú bíróság álláspontja alapján azonban a szóbeli indokolás során elhangzott – ténylegesen a vádra történt utalással megjelölt – és az írásba foglalt ítélet tényállási elemei a bűncselekmény minősítését befolyásoló mértékben nem különböznek: azáltal ugyanis, hogy az írásba foglalt ítélet tényállása tartalmazza, hogy a vádlott a szóban forgó estén nem kívánt a Delon nevű személlyel tartani, így azon az estén a kábítószer az otthonában maradt ([15] bekezdés) az elsőfokú bíróság kifejezésre juttatta, hogy csupán az adott körülmények között, az adott időpontban nem kívánta már a kábítószer forgalomba hozatalát, e szándékáról azonban véglegesen nem tett le. Erre utal az ítélet [16] bekezdése is, mely a lefoglalt kábítószer teljes mennyiségére, mint forgalomba hozni kívánt kábítószerre hivatkozik.
- [17] Következésképpen a vizsgált tényállási elemek a bűncselekmény minősítését befolyásoló mértékben nem térnek el, így nem kellett az elsőfokú bíróság ítéltét a Be. 608. § (1) bekezdés g) pontja alapján hatályon kívül helyezni.
- [18] Ezen túlmenően sem észlelt a másodfokú bíróság olyan eljárási szabálysértést, mely az ügy érdemi elbírálását akadályozta, illetve kizárta volna.

[19]

III.

- [20] Törvényes a vádlott büntetőjogi felelősségére vont következtetés, és a bűncselekmény minősítése is megfelel az anyagi büntető jogszabályoknak.
- [21] A Be. ügydöntő határozat tartalmáról rendelkező és a korlátozott fellebbezéssel támadott határozat írásba foglalásakor irányadó Be. 562. § (2) bekezdése alapján az ügydöntő határozat indokolása a Be. 561. § (3) bekezdés a)-c) pontjaiban foglaltakból és a Be. 564. § (4) bekezdésében meghatározottakból is állhat. Ehhez képest szükségtelenül látta el az elsőfokú bíróság a határozatát a ténymegállapításával és a bűncselekmény jogi minősítésével kapcsolatos érveléssel. Ennek megtétele folytán azonban a másodfokú bíróság sem tekinthetett el okfejtése szükséges helyesbítésétől.
- [22] Az elsőfokú bíróság arra tekintettel találta megállapíthatónak a vádlott cselekményének súlyosabb, a Btk. 176. § (1) bekezdésének III. fordulatában meghatározott és a (3) bekezdés szerint minősülő társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének kísérletekénti minősülését, hogy az értékesítési célból közreműködését ajánló Delon nevű személlyel szándékegységben cselekedett (az ítélet [40] bekezdése).
- [23] A súlyosabb bűncselekmény megállapításának lehetőségét azonban helyesen az teremtette meg, hogy a vádlott a lefoglalt kábítószer teljes mennyiséget értékesíteni kívánta – melyre annak fogyasztáson túlmutató mennyiségéből és hatóanyag-tartalmából is következtetni lehetett (*BH 2017.144.*) –, és csupán az adott napon történő eladástól zárkozott el. Amennyiben elállási szándéka a teljes mennyiségre általánosságban és véglegesen vonatkozott volna, úgy – korábbi szándékegysége ellenére, amint erre fentebb már utalás történt – a Btk. 10. § (4) bekezdés a) pontja alapján a súlyosabb megítélésű forgalmazói típusú bűncselekmény kísérlete miatt nem, csak a Btk. 10. § (5) bekezdése értelmében az ún. maradék bűncselekmény, a Btk. 178. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő kábítószer birtoklásának büntette miatt kerülhetett volna sor a bűnösségének megállapítására.
- [24] A Btk. 10. § (4) bekezdés a) pontja értelmében ugyanis nem büntethető kísérlet miatt, akinek önkéntes elállása folytán marad el a bűncselekmény befejezése. A Btk. 10. § (5) bekezdése szerint ugyanakkor amennyiben az ilyen kísérlet már önmagában is megvalósít más bűncselekményt, az elkövető e bűncselekmény miatt büntethető.
- [25] A súlyosabb minősülés oka ezáltal nem a szándékegységben, hanem a vádlott önkéntes elállásának terjedelmében és tárgyában keresendő.

IV.

- [26]
- [27] Az elsőfokú bíróság részéről az irányadó büntetési tételkeret, illetve az ahhoz igazodó – a Btk. 80. § (2) bekezdése szerinti – középérték meghatározása helyesen történt.
- [28] A büntetőjogi jogkövetkezményeket meghatározó tényezőket is nagyobbreszt feltárta, azonban azokat nem a tényleges súlyuknak és jelentőségüknek megfelelően értékelte. Ezért szükséges volt azok teljes körű, ismételt áttekintése.
- [29] Az elsőfokú bíróság a bűncselekmény tárgyi súlyának meghatározásakor okszerűen indult ki az ügyben szereplő kábítószer mennyiségéből, mely több mint ötszörösen haladta meg a jelentős mennyiség alsó határát. A vádlott büntetett előélete ezzel szemben csak csekély súllyal esett a terhére, hiszen kivétel nélkül más jellegű és jobbra a jelen ügyben elbírált bűncselekmény elkövetését több évvel megelőzően elkövetett és elbírált bűncselekmények

miatt állapították meg a büntetőjogi felelősségét. Súlyosító körülményként jelentkezett a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények megnövekedett gyakorisága.

- [30] A súlyosító körülményekkel igen jelentős enyhítő körülmények álltak szemben: mindenekelőtt a bűncselekmény kísérleti szakban maradása, melynek nyomatékát növelte annak távoli és befejezetlen volta. A vádlott beismerő vallomása pedig annak ellenére jelentkezett enyhítő körülményként, hogy az nem a ténylegesen megállapított bűncselekmény beismerésére terjedt ki, ugyanis tényfeltáró jellege folytán mégis elősegítette annak megállapítását. Javára kellett értékelni rendezett családi viszonyait és megbánó magatartását is.
- [31] Mindezek alapján a másodfokú bíróság az alkalmazott joghátrányt eltúlzottan szigorúnak találta, ezért lehetőséget látva a büntetés Btk. 82. § (1) bekezdésében és a (2) bekezdés b) pontjában foglaltak szerinti enyhítésére a kiszabott szabadságvesztés tartamát három évre enyhítette és ehhez igazodóan rendelkezett a közügyektől eltiltás tartamának mérsékléséről is.
- [32] Az ily módon kiszabott büntetés alkalmas a Btk. 79. §-ában meghatározott büntetési célok elérésre, egyúttal igazodik a vádlott csekélyebb társadalomra veszélyességéhez és az enyhítő körülmények nagyobb nyomatékához is.
- [33] A vádlott és védője enyhítés végett bejelentett jogorvoslati kérelme tehát megalapozott volt.
- [34] Az elsőfokú bíróság egyéb – a feltételes szabadságra bocsátásra, az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítására, a bűnjelekre és az eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó – rendelkezései törvényesek voltak.
- [35] Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdésében írtak alapján, a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, az ítélet egyéb törvényes rendelkezéseit pedig a Be. 605. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.
- [36] A letartóztatásban töltött idő további beszámítása a Btk. 92. § (1) bekezdésén alapul.

P é c s, 2024. december 13.

Dr. Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr. Eördögh Dávid s.k. előadó bíró, Dr. Túri Tamás s.k. bíró

A Pécsi Törvényszék 17.B.30/2024/25. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.II.79/2024/11. számú határozata folytán – az abban írt változtatással – a 2024. évi december hó 13. napján jogerőre emelkedett.

Dr. Krémer László s.k.
a tanács elnöke